

VESZPRÉM VÁRMEGYE

Politikai lap.

A Veszprémvármegyei Gazdasági Egyesület hivatalos értesítője.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnap.

Előfizetés ár: Negyedévre 2 50 P. Egyes szám ára 16 fillér.

Hirdetések feladhatók Fodor Ferenc könyv- és papírkereskedésében is.

Felolós szerkesztő:

Ifj. Matkovich László.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Veszprém, Fűredi-telep 11. (Telefon 66.)

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalba, kéziratok a szerkesztőségbe küldendők.

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

Felekezeti kérdés.

Gömbös Gyula miniszterelnök a Nemzeti Munkahét alkalmával lezajlott fővárosi zászlóbontás naggyűlésén tiszteket jelenlétében foglalkozott az ország időszerű politikai kérdéseivel. Nem a miniszterelnökön mulik, hogy ezek között a problémák között kell említeni a felekezeti kérdést is, mert ő szeretné legjobban, ha manapság, amikor ezer sebtől vérzik ez a sokszor megcsufolt nemzet, figyelmét az ország ennél égetőbb problémákra fordítaná.

De ha vannak tünetek, amelyek arra mutatnak, hogy a különböző hitfelekezetek közötti béke ellen rendbontó szándékok mutatkoznak, kötelessége az ország miniszterelnökének, hogy ő is szembenézzen azokkal. Joggal vehetjük fel a kérdést: nincs ennek a nemzetnek ma más gondjábaja, mint hogy azt kutassa, ki melyik templomban áldozik Istennek? Amikor előtünk fekszenek szeles népreteknek leküzdhetetlenül megoldást követelő szociális kérdései, ránk szakadtak a gazdasági bajok tömegei s nincs foglalkozási ág, amelyik ne zörgetne megsejtésér, a felcseperedő ifjúság elhelyezése s a nemzet munkájában való részvételre idegeket tépő probléma lett... és úgy belpolitikaikailag, mint külpolitikaikailag a reformvilágarámlat szelleme nyomul előtérbe minden irányból, s itt vagyunk Trianon fömlőcbe zárva, várva a gondosan előkészítő munka után a szabadság pillanatát, — nincs hát semmi más, amivel felrúzni lehetne a nemzetet, mint a felekezeti marakodás?

A hitviták ideje lejárt. És bár soha ne mérgecsedtek volna el annyira, hogy a magyart a magyarlar szembeállítását s ma is oly egységesen állhatnánk a Duna medencéjében, mint amilyen egységes magyar gondolkodásra törekszik Gömbös Gyula. Sajnos, a történelem vészterhes időkben évszázadokkal ezeltől adott helyzetet teremelt a mai nemzedék számára. Józian ésszel senki sem kívánhatja vissza a vallási villongások hitvitázó korát, mert a magyar nemzet történelme azt mutatja, hogy ez négy száz estendővel ezeltől megoszóláshoz vezetett.

Mennyivel inkább résen kell lenni a szegény trianoni Magyarországnak az ilyen megmozdulással kapcsolatban! Gömbös Gyula

batran és becsületes szívből fakadt hevülettel szállt szembe minden felekezeti gyűlölködés szellemével, s amikor ezt tette, a hazája sorsáért aggódó s kötelességet teljesítő felelős tényező nyilatkozott meg benne. És ha már az a helyzet adódott, hogy egyikünk sem tehet arról, hogy katolikus, vagy protestáns magyarnak született-e, ne azt keressük egymás anyakönyvi lapjában, hogy kinek milyen vallás van beírva a rubrikába, hanem örüljünk annak, hogy egyformán magyarok vagyunk, mert ha alázatos lélekkel meghajlítjuk fejünket Isten templomában, mindnyájan ugyanahhoz a Gondviselő Atyához imádkozunk.

Nemzetünknek a sorsa és fennmaradása ezer estendővel ezeltől dölt el a Duna-medencéjében. Abban a nagy történelmi pillanatban, amikor őseink keresztviz alá hajlítottak pogány fejüket. Azóta a kereszténység hitélete alkotóeleme lett a magyar nemzetnek s a későbbi viharos évszázadok alatt mindenkor Istenbe vetelt hittel,

Szűz Máriás lobogók alatt vittuk meg küzdelmes harcainkat.

Ki tagadhatja, hogy ma is dúló harcok közepén vagyunk? Remélhetjük-e elérni a győzelem baberát, ha olyan tüneteket ütök fel a fejüket közéletünkben, amelyek nem az erők összevetésére, hanem azok szétforgácsolására vezetnek? Felmérhetetlen veszedélem jelenek abban, ha Gömbös Gyula intő szövegét nem szívnél meg mindenki és ha hitvitázás ünne fel a fejét a magyar rónakon.

A legnagyobb tisztelettel vagyunk minden vallásfelekezet iránt, nem keressük senki hitbeli életét, de örvendünk annak, ha mindenki valóban a hit alapján állva merül bele vallása igaz életébe. Ha már szétszaggatott bennünket vallásilag a sors, annál is inkább szükség van arra, hogy ledöntsük az egymás közötti választólakat. Legyen e nemzet legfőbb törekvése az, hogy egybeforrva újabb dicső évszázadok kiépítésén fáradozzon. Ez az egybeforradás erőt jelent és sikerhez visz. (my.)

A Nemzeti Egység körútja a devecseri kerületben.

Minden községben a szeretet és bizalom őszinte megnyilatkozása fogadta Schandl Károly képviselőt.

Ezzel a vallásos, szorgalmas, józan néppel érdemes összefogni a jobb magyar jövőért — mondotta Schandl Károly.

A zirci kerület után a multihéten a devecseri kerületben is végment a Nemzeti Egység szervezködő körútja, amelynek főtényezői dr. Schandl Károly ny. államtitkár, a kerület ilusztriss, nagyszerűnek örvendő képviselője és Felber Pál, a Nemzeti Egység agilis várm. közp. titkára voltak.

Kerlán volt az elindulás, ahol a Keresztény Kiszgáza Földműves és Polgári Párt, mint a Nemzeti Egység helyi szervezete népes értekezletet tartott az új Népházban. Máthé Jenő kisbirtokos meleg érzséssel köszöntötte a népszerű képviselőt, egyúttal pedig arra kérte a nép nevében, hogy ne vegyük ki a jegyzők kezéből az okiratok szerkesztésének jogát, mert a falu nem bírja el ezt a megterhelést. Ezután Schandl Károly meggyőző erővel fejtette ki, hogy a nemzeti építómunkába most az ediginél is intenzívebben belevonják a falu népét, hogy ezzel az egységes összefogással megerősítse a kormány nagy nemzetmel munkáját. A hallgatóság nagy megétással és élénk helyesléssel fogadta képviselőjének nyaghatású, szép beszédét, amely után Felber Pál közp. várm. titkár a Nem-

zeti Egység szervezésének gyakorlati részét ismertette lendületes szavakkal. Egyhangulag alakult meg ezután a Nemzeti Egység helyi szervezete, majd Ildás Mihály ev. lelkész, helyi elnök emelkedett szellemű buzditó beszéde zárta be az értekezletet.

Hasonló módon alakult meg a Nemzeti Egység szervezete azokban a községekben is, ahol még a szervezkedés a képviselő beszámolója során — amelyekről már megemlégtünk — nem történt meg. Így Kis-kamondon (elnök Kamondy Dező kisbirtokos, vezető titkár Komjáthy Gyula kisbirtokos), Nagykamondon (elnök Sebestyén Ferenc kántorantánító, vez. titk. Jakab József kisb.), Nagy-piripiten (elnök Petkó Gábor kisb., vez. titk. ifj. Hajmási Géza kisb.), Kis-piripiten (elnök Dező Béla földb., vez. titk. Horváth Péter ig.), Ador-jánházán (elnök Végh János ref. lelkész, vez. titk. Arvai Gábor ig. tanító.), Egeralján (elnök Boncz Gyula birt., vez. titk. Cserkúti Sándor ref. tanító.), Vidon (elnök Barcza Dező birt., vez. titk. ifj. Péter Lajos kisbirt.), Nagy-alósonban (elnök Máts Károly ev. lelkész, vez. titk. Karner Gusztáv ev. tanító) és Dabronyban (elnök Kakas

József ev. lelkész, vez. titk. Korta Pál r. k. kántor tanító.)

Dabronyban ifj. Antal Lajos róm. kat. plébános megható szavakkal tolmácsolta azt a ritka megleget szerzetelt, amivel a dabronyi nép képviselője iránt viseltetik. Minden évben elsokzott jónni képviselő urunk — mondotta többek között —, hogy beszámoljon nekünk s hogy megvigasztaljon bennünket. És mi mindig, mint édesatyánkat, igaz szeretettel fogadjuk és hallgatjuk őt. Kakas József ev. lelkész bucsuzó beszéde, amely a hűségéről és békességről szöloött, zárta be az erkölcsi sikereken gazdag politikai körutat, amely minden községben hallani lehetett a nép panasztát és ezer baját, de hallható volt a hit, reménykedés és bizakodás szava is. Az utóbbiak, óriási hatással, különösen Schandl Károly képviselő szárnyaló beszédei nyomán fakadtak, amelyek során azt a szűnni nem akaró lelkesedéstől kísért és őt kerülete népével lélekben mégboljában összeforrasztó kijelentést tette:

— Kerületem érdekeit és érdemes polgárait akarom továbbra is szolgálni, mert ezzel a derék, becsületes, vallásos, szorgalmas és józan néppel érdemes összefogni a jobb magyar jövő reményében.

Holitscher Károly beszámolója Zircen.

Zircről jelentik: Holitscher Károly gazd. főtanácsos, a zirci kerület népszerű képviselője vasárnap délelőtt beszámolóit tartott a Zirci Róm. Kat. Legényegylet nagyertermében, amelyet a zuhogó eső ellenére is zsufofőlag megtöltött a választóközönség. Megjelent a beszámolóban az éppen Zircen tartózkodott dr. Kenesey Pongrác főispán, dr. Horváth Lajos alispán, dr. Kenesey Zoltán másodfőjegyző, valamint az apátáság több tagja is. Dr. Cseszenyis lenő közzjegyző, a Nemzeti Egység zirci pártelnöke a „Hiszekek” emondása után melegen üdvözölte a megjeleneket s a képviselőt, akik fölkért beszámolójának emondására.

Holitscher Károly lelkes tapsok között kezdte meg beszédét, amelynek elején rámutatott, hogy könnyebb kritizálni és elégedetlenséget szítani, mint a kedélyeket megnyugtani és a békét teremteni. Ő mindenkor a valóságosságban és hazafiságban alapuló, becsületes építómunkát hirdette, méltón azokhoz a nemes eszmékhez, amiket a zirci apátáság évszázados falai sugároznak ki. Hangoztatta, hogy ő legitimista, mert a legitimizmus ezer éven át tartotta fónn az országot, nagygyá, erőssé tette nemzetünket s ez az eszme tőri egyezséjjel a trianoni béklyókat. De — mondotta — a legitimizmus ellen vét, aki ezt a gondolatot népgyűlöletes szöszádyár forgatagába viszi bele, vagy ilyen nyomorban erőszakolja a

